

Kulkurit

Kouvola Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen jäsenjulkaisu 2017



**s. 4 Kuulumisia
koirarintamalta**

s. 14 Uusi rakennus

Kulkurit

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen
jäsenjulkaisu 2017



Kuvassa
Muru

Kuvaaja
Henna Puntti

Kulkurit

Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry:n
21. perättäinen vuosijulkaisu.

Yhteystiedot
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry
Puistolantie 9, 45610 KORJA

Puhelinnumero arkisin 9–15
talteenottoasiat 8–18
040 821 5554

Talteenoton päivystyspuhelin
vkl 040 552 7951 klo 8–18

www.ksey.net
kseyry@gmail.com

Toimittanut: KSEY ry:n hallitus

Taittanut: Suvi Ekholm
suvi.ekholm@gmail.com

Ilmoitusmyynti: Heidi Saarikko, Airi Korpela

Painatus: M&P Paino Oy, Lahti

Painos: 1500 kpl

Sisälllys

- s. 3 Puheenjohtajan tervehdys
- s. 4 Kuulumisia koirarintamalta
- s. 8 Miska, Pukimon talon kissa
- s. 10 Luku 636
- s. 11 Tilastoja
- s. 12 Sami-kissan ajatuksia
- s. 13 Pimu
- s. 14 Uuden rakennuksen pohjapiirustus
- s. 16 Retki
- s. 19 Liity jäseneksi!

Puheenjohtajan tervehdys

Tässä Kulkurit-jäsenlehdessä on monta tarinaa kauttamme kulkeneista eläimistä. Viime vuosi oli yhdistyksen tähän asti eläinrikkain vuosi. Yhdistykselle saapui yli 600 eläintä. Yksi syy näin suureen eläinmäärään oli yhteistyö valvontaeläinlääkäri Laura Ölanderin kanssa ja useamman hallinnasta riistäytyneen kissapopulaation auttaminen. Tätä työtä jatkamme edelleen ja toivottavasti muutaman vuoden kuluttua työ kantaa hedelmää ja kissapopulaatiot vähenevät.

Tämä vuosi on alkanut myös kiireisissä merkeissä. Yhdistykselle on tullut huhtikuun puoliväliin mennessä parisataa eläintä. Alkuvuoden kasvava trendi on ollut luovutuskoirat. Yhdistykselle on luovutettu 4 aikuista koiraa sekä yhteensä 13 pentua. Koirien, kuten kissojenkin, kohdalla todella tärkeä apu ovat kotihoitajat. Etenkin koirien kotihoitopaikkoja tarvitsisimme lisää. Koh- ta myös kissojen kotihoitopaikat alkavat täyttyä pennuista sekä odottavista emoista. Jos sinulla on tarjota kotihoitopaikka kissalle tai koiralle, ota yhteyttä kotihoitajiimme kotihoito.ksey@gmail.com.

Mitä yhdistyksen vuosi tuo tullessaan? Rakennushankkeestamme saat lukea lisää seuraavilta sivuilta. Jatkamme tiedotusta eläinten oikeuksista ja hyvästä kohtelusta sekä pyrimme lisäämään ihmisten tietoisuutta leikkautuksen tärkeydestä. Sirutus- tapahtumia jatkamme edelleen ja koulutamme lisää siruttajia. Olemme lisänneet tiedotusta sosiaalisessa mediassa ja monet eläimet ovatkin löytäneet kotiinsa nopeasti esim. Facebookin avulla. Nettisivujamme päivitämme myös tarpeen mukaan ja tietysti paperiset julkaisut toimivat edelleen tiedotusvälineinä. Nykäise kseyläisiä rohkeasti hihasta, jos sinua askarruttaa jokin eläimiin liittyvä asia. Yhdessä voimme tehdä eläimien oloista paremmat.

Minna Mänttari
puheenjohtaja

**TAIDETUPA PIKKUSELMA,
GALLERIA PATO JA PATO KLUBI
KUUSANKOSKEN TAIDERUUKISSA**



www.taidetupapikkuselma.com

Kuulumisia

koirarintamalta

Alkanut vuosi on todentotta rikkonut myytin Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksestä kissayhdistyksenä. Heti ensimmäisinä kuukausina koiramäärässä on päästy samoihin lukuihin kuin aikaisemmin koko vuonna. Suuren poikkeuksen aikaisempaan tekee se, että yhdistykselle on tullut monia koirapentueita. Ensin saapuivat Päivänsäteet Ilo, Riemu, Säde ja Valo, jotka viettivät muutaman viikon kotihoitossa ja löysivät omat kodit. Näin kotihoitajan kannalta on ollut ilo, suorastaan riemu, huomata uusien kotien innon pitää yhteyttä yhdistykseen päin. Ipanoiden kuulumisia on tullut niin viestein, kuin videoinkin ja on saatu mahdollisuus ihan kapsuttaakin naperoita. Samasta paikasta on tullut myöhemmin toinenkin pentue, josta Jade on kotihoitossa maalla ja opettelee koiran tapoja.

Tämän tarinan todellinen alku on kuitenkin maaliskuun yhdeksännen päivän aamuna. Meidän pienen perheen aamu alkoi rauhassa, kuten jokainen aamu. Kahvia keiteltiin ja koirat kävivät ulkona pyörähtämässä, kissat kerjäsivät aamupalansa äänekkäästi. Aamun rauhan rikkoi puhelimen pirahdus... Nyt oli pentue ja kotihoitopaikka tarvit-



taisiin heti! Koska peilin edessä suoritettut "Ei, ei kiitos nyt"-harjoitukset olivat jääneet tekemättä, niin kotihoitopaikka löytyi meiltä. Sovittiin eläintalon Nooran tuovan pennut ja emon heti puolilta päivin. Kiireellä laitettiin pesuhuone valmiiksi, niinkuin ennenkin kissanpentujen ja Päivänsäteiden kanssa. Seuraavan puhelun myötä tuli tieto, että pentuja olisi 7 kappaletta ja emä olisi keskikokoinen. Hetkeksi meni sormi suuhun, minulla oli aamupäivällä tärkeä meno ja Anu jäi kotiin ihmettelemään, minne ne kaikki saataisiin mahdutettua. Pikaisen Kouvola-kierroksen jälkeen kaahasin (rajoitusten mukaan toki) kohti kotia ja mieleeni pilkahti idea! Pennut tarvitsivat rauhallisen tilan ja meillähän on iso makuuhuone, jonka saisi nopeasti vapaaksi. No, nopeasti ja nopeasti, kotiin tultuani aloimme raivaamaan. Ensin olohuoneesta senkki pois ja sohva sivuun, seuraavaksi makuuhuoneesta sänky olohuoneeseen. Yöpöydät saivat siirtyä portintolpiksi ja olohuoneen senkki matkata makuuhuoneeseen apupöydäksi. Kun oikein nopeita oltiin, kerkesin vielä pestä lattiat ja virkonoida huoneen pentuja varten. Noora ilmoittikin tulostaan, enää muutama minuutti h-hetkeen.

Pihaan kääntyi tuttu auto, jonka paksissa haukahteli iso koira... Hei, ei hetkinen, ei sen pitänyt olla iso! Kun avasin paksin, näin surkean näyn. Häntää iloisesti heiluttava, tervehdyksiä haukateleva langanlaiha emokoira, ei se ollutkaan kovin iso... Vain jalvoja, luuta ja nahkaa. Emon heiveröinen olemus sai oloni tyhjäksi. Miten tämä olento muka oli pystynyt luomaan uutta elämää? Mammakoira pääsi heti tutustumaan lastenkammariin.

Noora ja Anu toivat pennut perästä. Kuljetuslaatikosta paljastui viisi tomeraa raidallista tyttöä ja kaksi mustaa marsua - eikä, kun poikapentua. Pennut olivat napakoita, nälkäisiä ja onneksemme mammalta löytyi maitoakin. Kun mamma käpertyi pentujen turvaksi, sen pitkät jalat katosivat



kippuraan ja koko jalkavan koiran olemus muuttui pienen pieneksi. Hiljaa jutellen ja silitellen kerroin, että nyt se saisi hoitaa lapset rauhassa.

Ensimmäinen päivä meni totutuksessa, emo lepäsi ja pennut söivät. Äitikoira sai monta pientä annosta ruokaa. Sen olemus kertoi, ettei se ollut suuria annoksia nähnyt aikoihin. Inkeröiden K-rauta lahjoitti materiaalit pentulaatikkoon ja Kouvolan Lemmikki, yhteistyössä Royal Caninin kanssa, kuivaruuat emolle ja pennuille. Näistä oli suuri apu!

Filippaksi nimetyn äitikoiran taistelu ei kuitenkaan ollut ohi. Vaikka ruokaa lisättiin kuinka varovasti, niin elimistö ei kerennyt mukaan. Monen monta yötä ja päivää juostiin tunnin välein ulkona. Onni on oma piha... Joskin naapurit katsoivat hetken hitaasti, kun "kastelin lunta" klo 04.30 takapihallamme. Sopii yrittää kauhoa nestemäistä tuotosta lapiolla pussiin. Emo sai Canikuria ja maitohappobakteereita tasapainottamaan mahaa, mutta lopulta eläinlääkäri Matti Ollilainen auttoi Filippaan kohti tervehtymistä. Suolistointibiootti tasoitti tilanteen ja sain jättää kastelukannun odottamaan kevättä. Yötkin selvittiin jo kahdella herätyksellä!

Mutta tiedätkös sen tunteen, kun suusta lipsahtaa: "Vaikein taitaa olla jo ohi", ja kadut miltei samantien? Filippaan kirsusta alkoi valua nestettä runsaasti, hetkessä se muuttui märkäeritteeksi. Onneksemme tästä selvittiin lääkärin tekemällä nenän huuhtelulla. Filippaan nenään oli mennyt vierasesine, joka ärsytti limakalvoja. Huuhdellen se irtosi ja kirsu parani. Huokaistiin helpotuksesta, olihan perjantai-iltapäivä ja Filippa kuitenkin pääsi lääkäriin nopealla varoitusajalla.

Pennut olivat jo miltei pari-viikkoisia ahnaita marsuja. Rauhaa ei kauan jatkunut, seuraavana iltana äitikoira oli yhtäkkiä kovin kivulias... Etsimme pahan olon syytä ja huomasimme sen saaneen maitorauhasen tulehduksen. Lauantai-ilta ja sunnuntai koitettiin hautoa lämpimällä ja lypsää päivystävän elänlääkärin ohjeiden mukaan, mutta lopulta Filippa ei enää pystynyt imettämään pentuja. Sunnuntain viimeisillä tunteilla ajettiin siis lääkäriin. Onneksi päivystäjänä oli tuttu Sonja Jernström ja Filippa sai lääkkeitä mukaan. Suolistointibiootti menikin viimeisiä hetkiä, joten lennosta jatkettiin uudella pillerillä. Tulevina päivinä vietin tuntikausia pentuhuoneessa auttaen emokoiraa,

hautoon, lypsäen ja katsoen, että jokainen pentu saa riittävästi ruokaa. Tiistaina muistutin jo enemmän aavetta kuin ihmistä. Onneksi lääkkeet purivat ja tulehduksen oireet helpottivat.

Filippan haasteista huolimatta se oli kokoajan hyvä emo, huolehti pennuista, ja ipanat kasvoivat silmissä. Kolmannen viikon alussa jo joka pentu tirkisteli maailmaa. Silmät ja korvat aukesivat, uusi aika alkoi! Jokainen päivä toi uusia asioita. Ensin alkoi ympäristön katselu, kohta ne jo hahmottivat sisaruksensa ja ensimmäiset haparoivat leikkiyitykset saivat meidät ihmiset hekottamaan. Pennun kehitys tässä vaiheessa on valtavan nopeaa. Muutamassa hetkessä pienestä natisevasta marsusta muuntuu ihan oikea uteliaasti maailmaa tutkiva koiranalku. Neljännen viikon alussa ensimmäinen ipana tuli yli pentulaatikosta ja päätimme muuttaa lapset laatikon ulkopuolelle ja rakentaa pentulaatikkoon Filippalle huilitilan. Kakaroissa alkoi olla jo hurrjasti vauhtia.

Koomisimpia hetkiä oli pakiuksen opettelu. Seitsämän pientä formulaa pakitti ympäri pentuhuonetta. Kun pakilla ei enää päässyt seinän tultua vastaan, niin sitten loikittiin gar-har-har-huutojen säestämänä eteenpäin. Filippa keräsi hyvin voimaa ja painoakin, vaikka se syötti koko ajan vauhdilla kasvavaa seitsikköä. Muistaen alkutilanteen aloitimme pentujen lisäruokinnat suht ajoissa. Lapset maistelivat aluksi jauhelihapalleroita jatkettuna emonmaidonvastikkeella. Ensimmäiset tarjoilut saivat irstistyksiä, mutta jo toiset pallerot syötiin ahnaasti.

Lapsille ilmestyivät hampaat, ne keksivät hännänheilutuksen ja haukkumisen sekä alkoivat tarkemmin tutustua ihmisolentoihin. Oli aika alkaa ottaa vieraita vastaan. Alkuun vain harvat ja valitut pääsivät paikalle. Jokainen vierailu oli Filippalle viikon kohokohta! Ihmisiä, vain Filippaa varten! Häntä heiluen se nojasi ja halasi kyläilijät. Ettäkö emokoiran pitäisi pentujaan vahtia?

Vahti se, ettei ruokaa jäänyt kuppiin syömättä, tai etteivät ihmiset sentään pentuja ihan taskuihinsa laittaneet. Oli seuraavan projektin vuoro.

Eläinsuojeluyhdistyksen eläimille kodin etsiminen on aina tarkkaa työtä. On varmistettava, että eläin saa hyvän ja huolehtivan kodin, jossa se saa elää iloisena lopun ikäänsä. Kun Filippa naperoiden vuoro tuli etsiä kotia, koetimme saada ihmisiä itse ajattelemaan, olisiko tämä sopiva pentue heille. Filippa-emo kuitenkin on saksanseisoja, joten pennuista kasvaisi aktiivisia ja vahvoja koiria. Monella varmasti olisi riistaviettiä ja intoa tekemiseen. Jos pentu ei saa riittävästi liikuntaa ja aivojumppaa, se kek-sii kyllä tekemistä itse.

Tällä hetkellä naperot ovat miltei kuusiviikkoisia. Niiden hoitovastuu on siirtynyt Filippa-emolta meille ihmisille sekä perheemme omille lemmikeille. Vastuumiehenä Turnipsi-kissa, joka juuri tätä tekstiä kirjoittaessani kävi nukuttamassa eteisessä riehuneet koiralapset pentulaan. Sisällä lasten valvovana silmäparina on Hirra-koira. Se opettaa

pennuille tapoja ja tarjoaa turvaa. Hirra on kasvattanut jo oman pentueensa, sekä hoivannut ja imettänyt yhdistyksen emottoman kissapentueen luovutusikään. Kokeneena emohahmona se opettaa lapsille tärkeitä asioita.

Pennut ovat alkaneet nyt tutustua ulkoiluun ja pihalla niitä pääsee leikittämään nuorisomme, Ryyni- ja Verka-koirat. Voi, miten hauskaa onkaan seurata "isosisaruksia" metsässä! Lau-mamme juniori, alle vuoden ikäinen kissaneiti Kettukarkki, ottaa isommista mallia ja koettaa kovasti osallistua pennunhoitoon. Useimmiten Kettukarkki sortuu kuitenkin pentujen tasolle tempuilemaan ja touhottamaan niiden kanssa.

Nämä viikot ovat antaneet meille valtavasti. Ipanoiden kasvua on ollut ihana seurata ja emokoiran tervehtymistä ilo katsoa. Miten se langanlaiha ja olematon koiraolento muuttui vahvaksi ja reippaaksi Filippaksi, jonka häntä heiluu alati ja naama nauraa riemusta. Nyt pennuista noin puolet on jo löytänyt omat kotinsa, kuten emokoiria Filippakin. Kaikki valvotut yöt, takapihalla seisotut aamuyön tunnit ja pentulaatikos-



sa istutut illat ovat olleet sen arvoisia. Nukkua kerkeää myöhemminkin! Vahvimpina muistoina menneistä viikoista ovat ne hiljaiset hetket, kun mummakoira tuhisi sylissä ja pennut matustivat mahansa täyteen maitoa. Ne hassut pienet vipattavat tassut ja väpäjävät viikset, kun ipanat näkivät ensimmäisiä uniaan. Miten paljon voimaa niistä hetkistä saikaan!

Nyt Filippin seitsikko – Fauna, Floora, Fiona, Fanta, Femma, Fidel ja Floki – on valmiina suureen maailmaan. Vajaa kolme viikkoa siihen vielä tutustutaan kotihoitopaikasta käsin ja sitten on edessä kotihoitajien rankin päivä. Lapset lentävät pesästä omiin koteihinsa.

Silloin se pitäisi taas aloittaa, marssia peilin eteen ja toistaa: ”Ei, ei kiitos nyt!”, jotta osaa kieltäytyä seuraavasta projektista. Miten minusta silti tuntuu, että se unohtuu taas? Toivottavasti seuraavaksi meidän laumamme pääsee opettamaan taas pieniä, naukuvia pentuja koirien, ei kun siis kissojen tavoille.

Mea



TERVETULO!

Yksilöllistä ja kokonaisvaltaista hoitoa lemmikillesi rauhallisessa ympäristössä.

Pieneläinten terveydenhoito- ja peruseläinlääkäripalvelut sekä erikoisosaamisena akupunktio ja sisätaudit.

Palveluihin kuuluvat lisäksi mm. vatsaontelon ultraäänitutkimukset, sekä viralliset polvitarkastukset ja sydänkuuntelut. Digitaaliset röntgentutkimukset, myös viralliset lonkka-, kyynär- ja selkätutkimukset sekä hammasröntgen.

Vastaanotto ajanvarauksella, myös ilta- ja lauantai-aikoja.

Nettiajanvaraus osoitteessa: www.elainklinikkasiili.net

Puh: 044 511 1957

Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri

Certified Veterinary Acupuncturist

ERJA SAARTO

Kappelikatu 11

45130 Kouvola



MISKA, Pukimon talon kissa

Miska ei ole aatelista sukua, sen syntyperäkin on hämärän peitossa. Miskaa voi kuvailla sanoilla: ”kis, kis kippurahäntä”. Kissalla on sanojenmukainen taito kääntää häntä melkein solmuun. Väriltään tämä jonglööri on valkomusta tyttökissa, joka tuli minulle vuonna 1983, silloin jo aikuisena. Avopari alkuaan omisti kissan. On niin helppo ottaa ja hylätä. Tämänkin pari varmaan tiesi kissan ottaessaan, minkä vastuun eläin tuo tullessaan. Kissa oli ensin minulla hoidossa, sillä tällä Miskalla oli korvapunkkeja korvissa jo tänne tullessa. Jouduin tekemään kovan työn punkkien poissaamiseksi. Miska kotiutui aina paremmin ja paremmin meille. Pahaa peläten, että kissa saattaisi jäädä minulle, entiset omistajat nähtävästi heittivät arpaa, että kannattaako enää alkaa hoivata kissaa. Kai siinä syitäkin keksittiin tai ainakin yritettiin. Pitkän jahkailun jälkeen kissa jätettiin minulle. Tämän jälkeen heräsi kysymys, voinko minä vielä kahden kissan jälkeen tarjota kodin tälle kissalle. Viikkoja kestäneiden hoitojen loputtua kiintymys oli molemminpuolista. Kissa oli niin kotiutunut meille, että sitä oli vaikea antaa pois. Luonteeltaan Miska on itsekäs ja omahyväinen katti.



Se räppäsee, jos ei ole sillä tuulella, että hyväilyjä kaipa. ”Kerro, kerro kuvastin, ken on maassa kaunehin.” Kissanäyttelyssäkin on tullut käytyä, vaikka ei ole ruusukkeille päästykään.

– Kuulin emäntäni juttelevan: ”Miska, olet sitten viimeinen kissa tässä torpassa.” Tuli kuitenkin vielä neljäs kissa, seurallinen Tini. Tähän on sitten vedetty raja. Ainoa kissa, jonka olen ottanut ystäväkseni, on Rosa-Mikko. Nötkerö ja Tini taas puhaltavat yhteen hiileen.

”En tiedä, kuinka minäkin olen mieronitelle ajautunut. Olenhan ihan kivannäköinen kissa ja seurallinen silloin kun haluan. Osaan myös karkottaa toiset katit kynsien niitten nenän alla. Tottelevaisuus kuuluu hyveisiini. Olen viheltäen paikalla.”

”Pelkäsin, että jään ilman kotia, kun Pukimon talosta lähdin. Onni tuli kuitenkin osakseni. Nykyisessä kodissani olen viettänyt yhdeksän pitkää vuotta, joista yhtäkään en antaisi pois.”

(Hilkan kirjoittama juttu on julkaistu Kaupunki-lehdessä 10.5.1992)

Hilkka Leinonen

Miskan tarinassa kuvastuu hyvin Hilkan kiintymys eläimiin. Kaupunki-lehdessä vuosina 1990–93 julkaistiin Hilkan 53 eläintarinaa kuvituksineen. Ne kertovat monipuolisesti eläinsuojelutyön arjesta. Hilkka toimi eläinsuojeluyhdistyksen puheenjohtajana vuosina 1991–97. Hänen äitinsä, Naimi Karjalainen, oli perustamassa yhdistystä 1950-luvulla Kouvolaan. Myös hänen tyttärensä Ulla oli mukana seuran toiminnassa kymmenisen vuotta. Hilkka toimi jo 1980-luvulla seuran hallituksessa ja yhdyshenkilönä. 1980–90 -luvuilla seuraa työllistivät löytökissat. Hilkka oli usein ensimmäinen henkilö, joka vastasi asiakkaiden puheluihin. Hänetä kyseltiin kadonneita lemmikkejä, ilmoitettiin kodittomia kissoja ja orpojen oravien, siilien tai lintujen löytyneitä poikasia sekä eläinten hoidon puutteita. Hän pyrki järjestämään esim. lintuja eteenpäin Heinolan lintutaloon ja etsimään muille eläimille hoitopaikkoja yksityisissä kodeissa. Kissoja ilmoitettiin paikallisradiossa ja -lehdissä. Hilkka ja muutamat seuran aktiivijäsenet



veivät kissoja eläinlääkärin tarkastukseen, rokotukseen ja steriloitavaksi, jonka jälkeen kissat sijoitettiin väliaikaisesti koteihin ja sitten niille pyrittiin löytämään uusia koteja.

Eläinsuojeluaatetta levitettiin myös osallistumalla kissanäyttelyihin kotikissaosastolla. Lintujen syöttöpaikka saatiin Kouvolan urheilupuistoon 1986. Eläinten viikolla tiedotettiin toiminnasta kirjastoissa ja järjestettiin pieneläinhautausmaan siivoustalkoita. Aktiivijäsenten toiminta oli monipuolista. He keräsivät myös rahaa järjestämällä kirpputoreja ja myyjäisiä. Toiminta-alueena oli nykyinen Kouvola.

Tunnustuksia ansiokkaasta eläinsuojelutyöstä Hilkka sai vuonna 1989 SEY:n myöntämän kunniakirjan ja vuonna 1991 SEY:n hopeisen ansiomerkin. Hilkalle eläinsuojelutyö oli enemmän kuin harrastus. Erityisesti kissat toivat hänen elämäänsä iloisuutta, inhimillisyyttä, kodikkuutta ja lämpöä – kissan päiviä. Eläimet yhdistivät ihmisiä ja antoivat lisämerkityksen elämälle. Hilkka oli KSEY:n kunniajäsen.

Hilkka kuoli 3.7.2016, 81-vuotiaana.

Teksti: Ulla Leinonen



LUKU 636

Luvulla 636 olisi päässyt Kouvolan valtuustoon ääniharavana. Helsingin valtuustoon olisi saanut myös paikan. Luku 636 on eläimiä, joita Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksellä on ollut hoidossa vuonna 2016. Luku on lemmikkejä, joista suurimman osan perään kukaan ei kysele.

Sanana lemmikki tuo mieleen välittämisen, yhdessäolon ja perheenjäsenen.

Monen lemmikin kohdalla asia ei ole vielä näin, vaikka harrastuksena lemmikkien

menot ovat kasvaneet huomattavasti enemmän kuin muut vapaa-ajan harrastusten menot.

Lemmikeistä on tullut satojen miljoonien bisnes.

Vaikka suurimmalla osalla lemmikeistä menee hyvin, niin eläinsuojeluyhdistykset miettivät, mitä tehdään sille osalle, josta kukaan ei välitä.

Lemmikkien asemaa parantaisi huomattavasti, jos niillä olisi rekisteröity tunnistusmerkintä, ja se olisi pakollinen. Se on lemmikin henkivakuutus. Yhdistykselle tulleista koirista lähes kaikki löytävät kotiinsa, mutta kissoista vain 15 %. Suurimmalla osalla koirista on mikrosiru, mutta yhdistykselle tulleista löytökissoista vain viidellä oli siru viime vuonna. Lisäksi yhdellä kissalla oli siru, mutta sen tietoja ei ollut päivitetty mihinkään rekisteriin, joten omistaja jäi tuntemattomaksi.

Yhdistyksellä oli 73 koiraa. Koiria talteenotettiin 62, josta 60 löysi oman kodin. Kaksi koiraa

jäi uudelleen sijoitettavaksi. Yhdistys on myös auttanut 11 koiraa pitovaikeuksien vuoksi.

Luvussa 636 on kissoja 546. Näistä kissoista talteenottona tuli 303 kissaa, joista 45 löysi oman alkuperäisen kodin. Luvussa on yli 200 tyhjennyspaikkojen ja luovutuksena tullutta kissaa, joita olemme auttaneet. Kissoista puolet oli pentuja. Lisäksi yhdistyksen hoiviin tulleille kissoille on syntynyt kotihoitajien luona kymmeniä pentuja.

Uusiin koteihin luovutettiin myös yksi naaraskani, kolme uroksia sekä kaksi hiirtä ja kuusi gerbiiliä.

Muihin yhdistykseen meni 111 eläintä, joista 108 oli kissoja. Suurin osa kissoista siirtyi Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle. Lisäksi meitä ovat auttaneet viime vuonna Hyvinkään eläinsuojeluyhdistys, Riihimäen Onnentassu, Rekku Rescue ja Kisu ry.

Yhteistyö muiden eläinsuojeluyhdistysten kanssa on tärkeää, koska omalle alueelle ei pystytä uudelleensijoittamaan näin suurta määrää kissoja. Suuri kiitos näille yhdistyksille, että olette auttaneet meitä!

Heidi Saarikko
taloudenhoitaja



Kuvaaja Henna Puntti

TILASTO VUOSINA 2006–2016 TEHDYISTÄ LUOVUTUSSOPIMUKSISTA

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	YHTEENSÄ
Kissat:												
Leikattu naaras	115	93	69	93	56	50	32	61	46	32	53	700
Leikattu uros	122	99	97	97	77	71	42	86	44	31	54	820
Pentu naaras	64	62	65	83	50	44	32	20	51	48	59	578
Pentu uros	61	57	63	90	45	52	30	30	46	62	63	599
Kissat yhteensä	362	311	294	363	228	217	136	197	187	173	229	2697
Koirat:	57	19	17	15	6	1	2	5	7	11	12	
Kani tai muu pieneläin	32	14	12	8	9	1	1	1	0	6	12	
Lopetukset	21	46	35	19	13	11	8	5	35	44	68	
Yhteensä eläimiä	451	344	323	386	243	219	139	203	194	190	253	2697
Omaan kotiin löysi			173	132	108	124	108	124	184	113	105	1475

LUOVUTUSSOPIMUS tehdään jokaisen eläimen ottajan kanssa heti eläimen luovutuksesta. Luovutussopimuksessa eläimen omistaja sitoutuu pitämään hyvää huolta lemmikistään; käyttämään eläintä lääkärissä, jos se sairastuu, pitämään voimassa rokotukset jne.

Kissanpentujen sterilointisopimukset otettu käyttöön 1999. Lähes kaikki vuosien 1999–2015 sterilointisopimukset on käytetty.

Muihin yhdistyksiin luovutetut eläimet:

Vuonna 2009 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 30 kissaa.

Vuonna 2010 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 13 kissaa ja 2 koiraa.

Vuonna 2011 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 1 koira, Kotkan Eläinsuojeluyhdistykselle 1 koira ja Hartolan Eläinsuojeluyhdistykselle 1 koira.

Vuonna 2012 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 100 kissaa.

Vuonna 2013 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 100 kissaa.

Vuonna 2014 Helsingin eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 67 kissaa.

Vuonna 2015 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 65 kissaa, Hyvinkään eläinsuojeluyhdistykselle 7 kissaa, Urjalan eläinsuojeluyhdistykselle 7 kissanpentua ja Kisu ry:lle 9 kissaa.

Vuonna 2016 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 68 kissaa, Riihimäen Onnentassuun 17 kissaa, Rekku Rescuelle 2 kissaa ja Kisu ry:lle 13 kissaa. Kolme koiraa on luovutettu muihin yhdistyksiin etsimään uutta kotia.

Talteenoton erikoisemmat:

Vuonna 2008: marsu, 2 kilpikonnaa ja 2 kania.

Vuonna 2009: yksi kani.

Vuonna 2010: 7 lintua; 5 kukonpoikaa, neitokakadu ja amatsoni.

Vuonna 2011: 2 kania.

Vuonna 2012: yksi kani ja kiinanpehmytkilpikonna.

Vuonna 2013: 1 kani

Vuonna 2014: ei pieneläimiä

Vuonna 2015: 6 kania

Vuonna 2016: 4 kania, 2 hiirtä ja 6 gerbiiliä

*) Kissaruttoa esiintyi epidemiaksi asti alueellamme. Nuoret kissat ovat herkimpiä sairastumaan tautiin. Rokottamattomille kissoille kissarutto aiheuttaa vakavan taudin, joka johtaa usein kuolemaan hoidoista riippumatta.

Kissarutto:

Vuonna 2007: 30 kissaa

Vuonna 2008: 15 kissaa

Vuonna 2015: 4 kissaa

Vuonna 2016: 20 kissaa

Vuonna 2016 yhdistys otti huostaansa eläinsuojelutapauksien myötä yli 200 kissaa tyhjennyspaikoista, osa tuli myös luovutuksina. Nämä eivät ole mukana tilastossa, mutta vaikuttavat merkittävästi vuosittaiseen eläinmäärään.

Yhdistyksellä syntyy kymmeniä kissanpentuja vuodessa.

Heidi Saarikko

SAMI- KISSAN ajatuksia



Terveisiä vaan kaikille lukijoille!

Mahtaako joku vielä muistaa minut eläintalon ajoilta, yli vuosikymmenen takaa? Vuonna 2005 Kulkurikissojen yöstä muutin loppuelämän kotiini.

Uusi ihmiseni varmaan päätti ottaa kaikista talon kissoista juuri minut kotiinsa siksi, että hän kuuli minun olleen kotia etsivistä kissoista pisimpään yhdistyksen hoivissa, jo 13 kuukautta. Häntä ei tuntunut haittaavan, vaikken antanutkaan hänen koskea minuun tai että yhdistyksen vapaaehtoisilla oli tekemistä saada minut muilutettua kantokoppaan kotimatkaa varten. Yhdessä kanssani muutti adoptioveljeni Velho.

Melko hidastahan se meidän tutustumisemme silloin ihan aluksi oli, mutta ihmisillä ei ollut kiire, vaan antoivat minun voittaa arkuuttani ihan omassa tahdissani. Velhosta minun oli hyvä ottaa mallia, kun se oli minua rohkeampi. Aluksi Velho sai kaikki silitykset ja hellyydenkipeys sai minutkin pikkuhiljaa tulemaan varovasti silitteläväksi.

On meillä sitten yksi minua varovaisempikin tyttö. Dippi muutti meille joitakin vuosia minun jälkeeni ja on ollut ihan ensisilmäyksestä asti minuun "lätkässä". Välillä se on vähän rassittavaa, mutta ei kai tällaista komeata herraa vaan voi vastustaa. Ja onhan se oikeastaan hienoa, kun pääsee nyt itse toimimaan esimerkkinä. Minun kyljessäni se

aina rohkaistuu ja tulee ihmisten viereen tv:tä katsomaan ja silityksiä kerjäämään, mutta jos minä lähden, niin Dipille tulee suorastaan hätä perääni.

Nykypäivänähän minua ei enää tunnista siksi samaksi kaveriksi, joka säntäili paniikissa keittiön yläkaappeja pitkin, kun minua yritettiin ottaa kiinni ensimmäisen matokuurin vuoksi.

Minua saa halailla ja silittää ihan joka puolelta, vaikka varpaiden välistä. Minulla kun on tällainen erittäin pasifistinen elämänasenne, etten kannata väkivaltaa missään olosuhteissa, niin en koskaan hermostu kissakaverielleni tai ihmisille. Joskus on kyllä rautaista itsehillintää kysytty - kuten silloin, kun minulla oli korvatulehdus ja lääkäri määräsi korvatippoja aamuin, illoin yli kahden viikon ajaksi! Mutta kertaakaan en raapaissut tuota minun ihmistäni, vaikka olisi kuinka tehnyt mieli vain potkaista itseni vapaaksi, ennenkö se inha lääke tipahtaa korvaan.

Lääkärikin totesi minusta, että onpa kiva tavata kerrankin tällainen hoitomyönteinen kissa. Kantokopassa olemisesta minä en tykkää sitten ollenkaan. Ihme kalteriputka, siellä minä huudan ja laulan! Mutta, kun pääsen vapaaksi siihen lääkärin tutkimuspöydälle, niin siihen voisin jäädä vaikka loppupäiväksi köllöttele-mään.

Yksi mielipuehistani on mailla kiireettöminä viikonloppu-aamuina juuri luettavan sanomalehden päällä oikoisenaan. Jos en saa sillä keinolla hellyyttä, niin hieron naamaani aamukahvia juovan ihmisen naamaa vasten niin, että kulmahampaani raapivat ihoa.

Olen myös erityisen lahjakas nukutuskissa. Minä kun asetun keräksi sohvalla makoilevan ihmisen rinnoille tai kylkeen kiinni, niin ei mene kuin hetki, kun ihminen onkin unessa. Minun ihmisistäni se on hassua, sillä kissakaverielleni ei ole samanlaista unettavaa vaikutusta heihin.

Ja sitten kaikille niille, joiden mielestä ei ole oikein, että kissa asuu vain sisällä: Eivät kaikki kissat halua käydä ulkona! Entisessä elämässäni asuin ulkona ja sikalassa. Nyt en astu edes lasitetulle parvekkeelle, ellei ulkona ole selkeästi kesäinen keli. Kuumimmilla helteillä voi siellä sitten ottaa torkkuja suorassa auringonpaisteessa niin, että musta turkki tulee ihan kuumaksi.

Sisäkissaksi ruvetessani ensin lähes vuosikymmeneen ollut kiinnostunut edes katselemaan ikkunoista ulos. Nyt vanhoilla päivilläni katselen joskus lintulaudalla hääriä oravia ja lintuja keittiön ikkunasta.

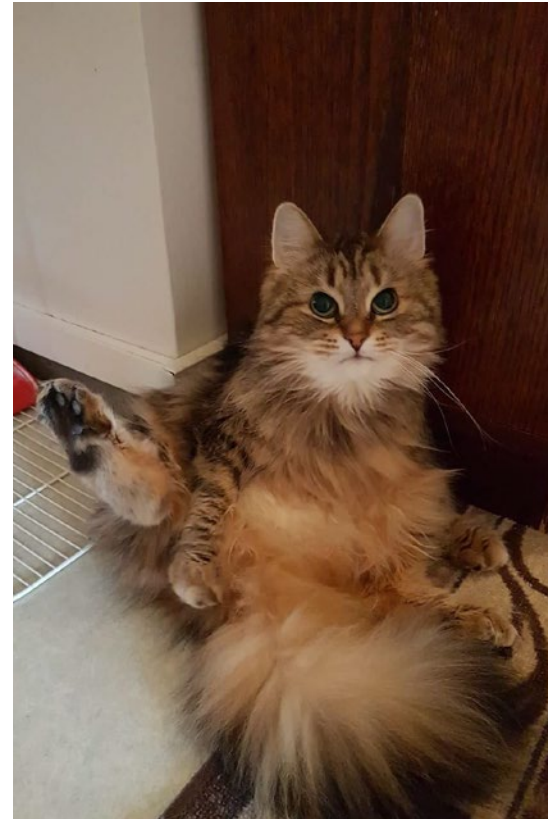
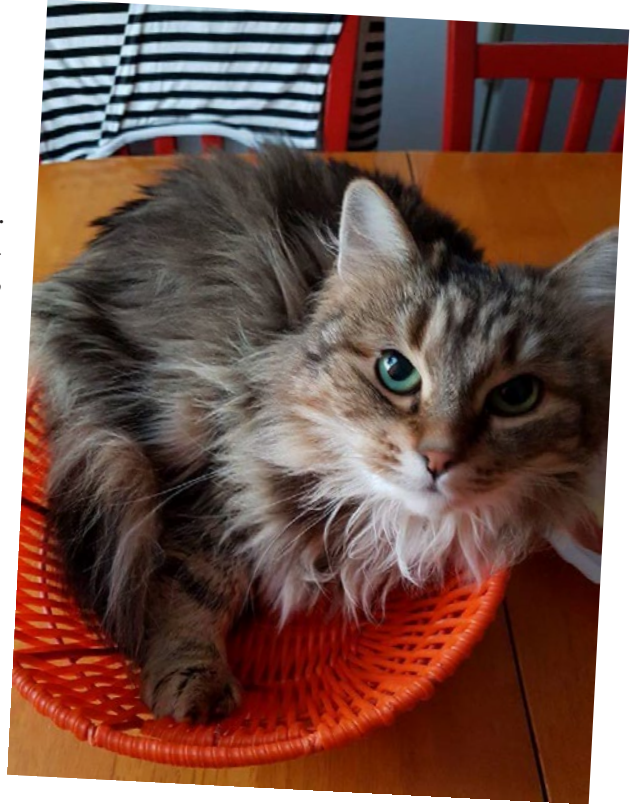
Samin sihteerinä toiminut Katja Tyrväinen

Pimu

Pimu on n. 2,5-vuotias pitkäkarvainen narttukissa. Kotihoitoon se tuli minulle viime syksynä. Aluksi Pimu oli kuin sumussa, törmäili oviin ja huonekaluihin. Vaikutti siltä, ettei se nähnyt eikä kuullut kunnolla. Se myös raapi korviaan lähes koko ajan. Sitten kävimme eläinlääkärissä korvien takia, josta alkoi muutaman kuukauden eläinlääkärirumba. Korviin laitettiin sinä aikana jos jonkinlaista lääkettä. Vihdoin oli viimeinen eläinlääkärikäynti, jolloin tuli ”puhtaat paperit”.

Sitten kului tovi ja Pimu ilmoitettiin kotia etsiviin. Mutta kävikin niin, että myös minulla oli mahdollisuus tarjota koti Pimulle. En kahta kertaa miettinyt, lunastanko Pimun itselleni, koska rakastuin siihen heti, kun se meille tuli. Luonteeltaan Pimu on maailman parhain. Vieläkin vaikuttaa siltä, että Pimu ei näe eikä kuule kunnolla, mutta silti jonkin verran paremmin kuin viime syksynä. Pimu saa nauttia loppuelämänsä kissanpäivistä Myllykoskella.

T: Pimun emäntä



Uuden rakennuksen pohjapiirustus

Eläntalon uutta kotia etsivien kissojen puoli on tullut tiensä päähän. Olemme tehneet yhteistyötä ProAgrian kanssa ja rakennuksen piirustukset ovat valmiit. Rakennuslupa on anottu ja kaupunki on kuullut naapureita asian tiimoilta. Lehden mennessä painoon emme ole saaneet vielä tietoa rakennusluvasta.

Uusi rakennus tulee todella tarpeeseen. Olemme pyrkineet huomioimaan tiloissa niin kissojen kuin ihmistenkin tarpeet. Monen pienemmän huoneen suunnittelu yhden ison tilan sijasta

mahdollistaa paremmin tautien leviämisen estämisen. Samalla pystymme sijoittamaan kissoja pienempiin ryhmiin.

Ihmisvierailijoille olemme suunnitelleet pienen tilan kahvinjuontia ja turinointia varten. Nykyinen keittiötila on aika ahdas, jos ihmisiä on paljon liikkeellä. Olemme myös suunnitelleet varastotiloja kaikille tarvikkeille.

Uusi rakennus tulee ns. vanhan puolen päälle eli vanha puoli puretaan pois ja siihen tilalle rakennetaan uusi, hieman entistä isompi rakennus. Kun vanhan puolen purkaminen ja uuden ra-

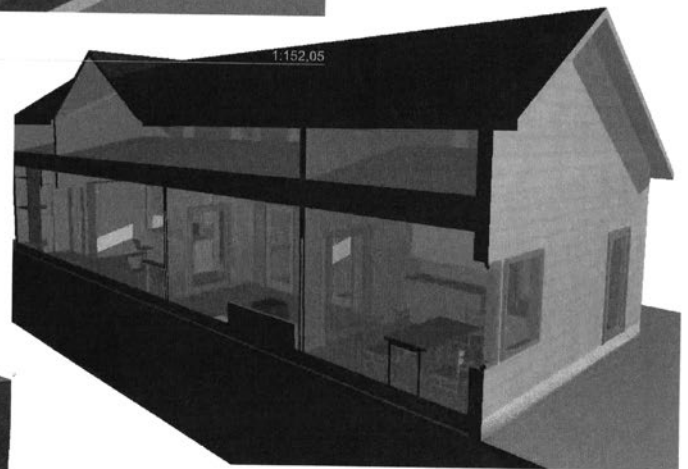
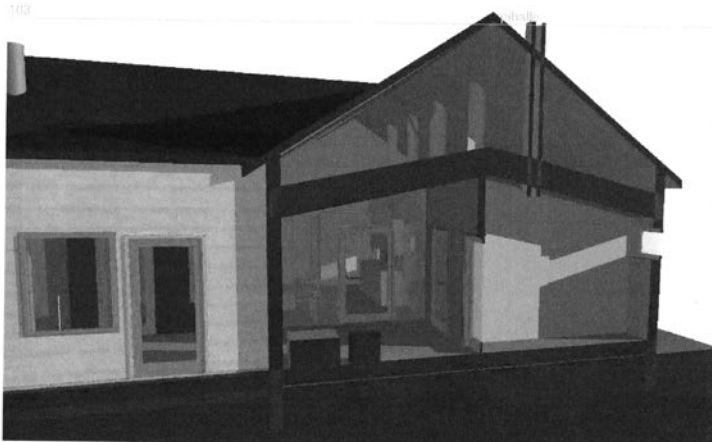
kennuksen rakentaminen alkaa, tarvitsemme väliaikaistilat kotia etsiville kissoille rakennusurakan ajaksi.

Olemme keränneet rakennushankkeelle varoja usean vuoden ajan. Tämän pääoman lisäksi tulemme hakemaan rahoitusta Pohjois-Kymen Kasvu ry:ltä sekä todennäköisesti tarvitsemme myös lainaa. Järjestämme asiasta ylimääräisen kokouksen jäsenistölle, joka viime kädessä päättää näistä asioista. Olkaahan siis kuulolla.

Minna Mänttari

Kuvaaja Henna Puntti





Eläintalo KSEYR
Puistolantie 9
45100 Kouvola

piirustuksen sisältö

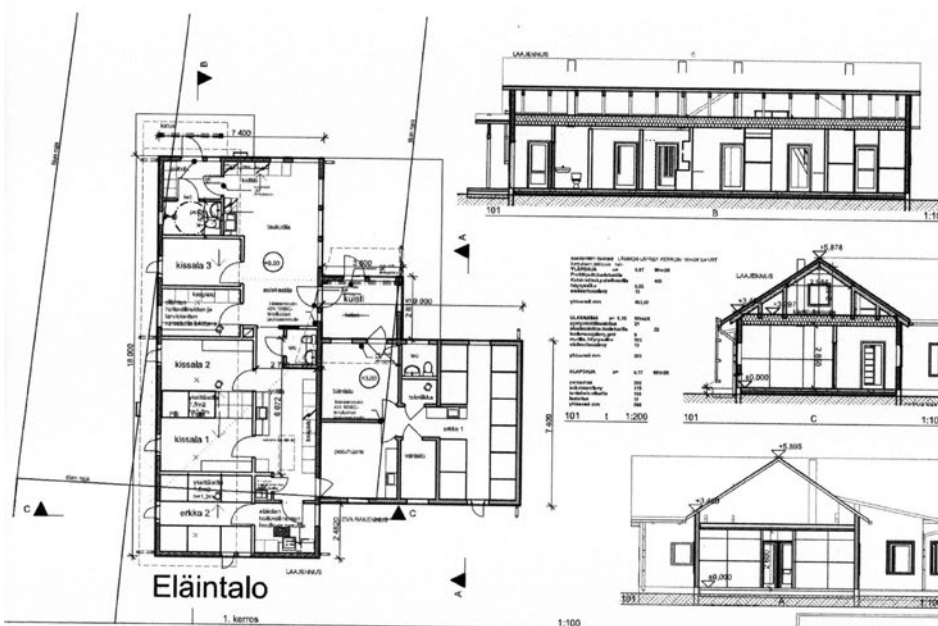
hahmot 1:200,
laaj. Sisäp., sisäp. poikitt. pihalle 1:215,53,
1:152,05

Arctia
Etelä-Suomi

Suunnittelutoimiston tiedot
ProAgria Etelä-Suomi ry
Uudenmaan aluetarjonta
Seututalantie 1,04410 Järvenpää

02.09.2016

p. 0400 846168
s. laura.pajunen@proagria.fi



KUNTA/ALUE Kouvola Kuntalaus/luvat Lupajärjestelmä Eläintalo KSEYR Puistolantie 9 45100 Kouvola	KORTTELIN TUNNUS 286-483-1-05 ja 1-123 KORTTELIN KÄYTTÖTARKOITUS Uudenmaan aluetarjonta Seututalantie 1,04410 Järvenpää	KORTTELIN KÄYTTÖTARKOITUS Uudenmaan aluetarjonta Seututalantie 1,04410 Järvenpää KORTTELIN KÄYTTÖTARKOITUS Uudenmaan aluetarjonta Seututalantie 1,04410 Järvenpää
---	---	--

RETKI lauantaina 19.8.2017

Pyhtään lintuhoitolaan ja Kotkan Maretariumiin

OHJELMA

Klo 10.00	Lähtö Kouvolan Matkakeskukselta Tilausautolaituri
Klo 11.00	Pyhtään lintuhoitola
Klo 12.30	Kotkan Maretarium
Klo 16.00	Lähtö Kouvolaan

Linja-automatka ja lippu Maretariumiin maksavat 5 euroa yhdistyksen jäsenille, yhdistys tarjoaa loput kuluista.

Maksuohjeet ilmoittautuneille annetaan lähempänä elokuuta. Muille kuin jäsenille retken hinta on 20 €.

Sitovat ilmoittautumiset 31.7.2017 mennessä.

Sähköpostitse: kseyry@gmail.com
tai eläintalon puhelimeen **040 821 5554** arkisin klo 15.00–18.00.
Muistathan laittaa ilmoittautumiseen nimen ja puhelinnumeron.

Mukaan mahtuu 50 ensimmäistä ilmoittautumisjärjestyksessä.

Tervetuloa!

Lisätietoja: www.facebook.com/lintuhoitola
www.maretarium.fi



Tuulihaukka
www.facebook.com/pg/lintuhoitola



Lintuhoitolan vakioasukki, albiino orava
www.facebook.com/pg/lintuhoitola

TURVASIRU.FI
TUO KADONNEEN KAVERIN TAKAISIN

TUTUSTU SIVUSTOON:
www.turvasiru.fi

PAREMPAA
TURVAA
LEMMIKILLESII



Ravintola Kuja-Kolli

**Kodittomien
kulkureiden
kaveri**

Kyminasemantie 10 A 5 Korja • kujakolli.com



Eläinkauppa PetZoo

Kouvolankatu 15, 45100 Kouvola
Kauppakeskus Valtari
Avoinna ma-pe 10-18, la 10-14:30

petzookv@gmail.com
www.petzoo.fi

Meidät löydät myös Facebookista!

PAPULAARI

Eläimet tervetulleita kahvila-putiikkiimme

KOUVOLANKATU 14



Eläinlääkäri

HELENE JUOLA

PIENELÄINVASTAANOTTO

Torniomäentie 30 KOUVOLA

Ajanvaraus puh. (05) 312 2657

Ilta vastaanotto ilman ajanvarausta
ma ja to klo 16 - 18

Eläinlääkäri

Veli-Matti Sorvo

Elimäki

040 7566 910

Hammaslääkäri Outi Rantanen
Kouvolankatu 24, Kouvola
puh. 05-3120765

ELÄINLÄÄKÄRI SAMI RAJALA

MADEKUJA 3 KOUVOLA
LEHTOMÄEN OSTOSKESKUS
AJANVARAUS 0400 153 262



KAMPAAMO MARI

Myllykoski P. 325 4356

EVELIINA & MARI



**KOUVOLAN
LÄÄKÄRIKESKUS**



KOUVOLAN AINOA KOTIMAINEN LÄÄKÄRIKESKUS

lääkärit, magneettikuvaus, röntgen, ultraääni,
maha-suolikanavan tähystykset, naprapatia, fysioterapia,
astma- ja diabeteshoitaja,
työterveyshuolto, CERAD muistitestit, rokotukset

VARAA AIKA: 010 397 1010 tai
www.laakarikeskus.net

Puhelun hinta 8,28 snt/puhelu + 5,95 snt/ja matkapuhelimesta + 17,04 snt/min



**KOUVOLAN
LÄÄKÄRIKESKUS**



KOUVOLAN AINOA KOTIMAINEN LÄÄKÄRIKESKUS

lääkärit, magneettikuvaus, röntgen, ultraääni,
maha-suolikanavan tähystykset, naprapatia, fysioterapia,
astma- ja diabeteshoitaja,
työterveyshuolto, CERAD muistitestit, rokotukset

VARAA AIKA: 010 397 1010 tai
www.laakarikeskus.net

Puhelun hinta 8,28 snt/puhelu + 5,95 snt/ja matkapuhelimesta + 17,04 snt/min



- Agility
- Koiraurheiluhalli
- Ongelmakoirakoulutus
- Koiraneuvontapuhelin
(kts. tarkemmat tiedot kotisivulta)

www.homeetta.net

Koirahoitola
Pesu- ja trimmauspalvelut

Koulutettu trimmaaja
 Jaana Palonen
 Viitalantie 94 b
 46710 Sippola

p. 050 34 606 68

ELÄINLÄÄKÄRI
Suvi Kapiainen
 Madekuja 3, 45160 KOUVOLA
 Ajanvaraus 045 692 0770



SEYn jäsenyhdistys
 esyjenkummit.net
 facebook.com/esyjenkummit



YHDESSÄ
eläinten
HYVÄKSI!

Eläinsuojelu-
 yhdistysten
 Kummit ry

Monipuolinen ja palveleva Eläinkauppa Kuusankoskella



Valtakatu 40, 45700 Kuusankoski. (05) 379 3774
 Avoinna ma-pe 10-18, la 10-14
Kouvolan Lemmikki Oy
kauppa@kouvolanlemmikki.fi www.kouvolanlemmikki.fi
 Meidät löydät myös Facebookista!

AitoVet

Aidosti paikallinen eläinlääkäri

www.aitovet.fi
info@aitovet.fi

Ma-To 8-18
 Pe..... 8-17
 La 10-15




EVIDENSIA
ELÄINSAIRAALA
KOUVOLA

Evidensia Eläinsairaala Kouvola
 Palomäenkatu 54, 45100 Kouvola
 Avoinna: arkisin klo 8-17:00
 Ajanvaraus: p. 0201 800 740
 24h nettiajanvaraus: www.evidensia.fi

Kotikissanäyttelyn 29.4.2017 tulokset

Tuomari: Reeta Laine

Pennut

1. Sisu, om. Virve Heikki
2. Helmi, om. Hanne Lehmusmetsä
3. Hempukka, om. Raija Puntti

Lyhytkarva urokset

1. Feetu, om. Tiia Laari
2. Neko, om. Jussi Mänttari
3. Kiti, om. Maijlen Westman
4. Turnipsi, om. Anu Jämsä & Mea Uski
5. Zidane, om. Taru Rajala
6. Karvinen, om. Pirkko Vepsäläinen

Lyhytkarva naarat

1. Jippu, om. Sari Liukkonen
2. Tupu, om. Pirkko Vepsäläinen
3. Gynther, om. Tarja Lehtinen
4. Myy, om. Mari Munne
5. Pilvi, om. Sari Espo

Pitkäkarvaiset

(molemmat sukupuolet samassa luokassa)

1. Kössi, om. Mari Munne
2. Jane, om. Minna Malkki
3. Leo, om. Sari Espo

Veteraanit (yli 7v)

1. Nepu (12 v), om. Raija Heikkinen
2. Pilvi (9 v), om. Sari Espo

Erikoismaininnat

HURMAAVIN HÄNTÄ: Helmi

TÄHTISILMÄ: Kiti

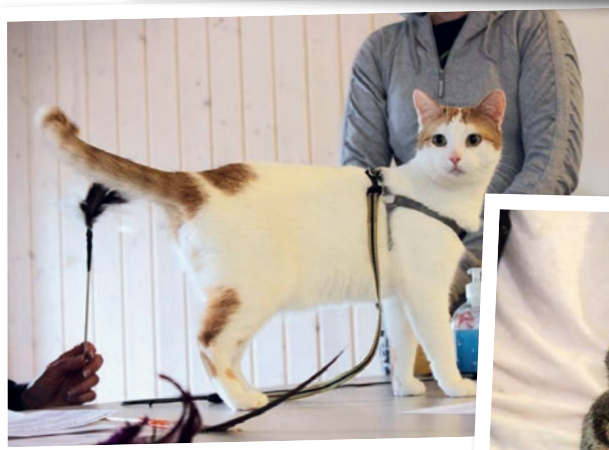
MUHKEIMMAT VIKSET: Kössi

UPEIN TURKKI: Jippu

TUOMARIN SUOSIKKI: Myy

KSEY:n SUOSIKKI: Zidane

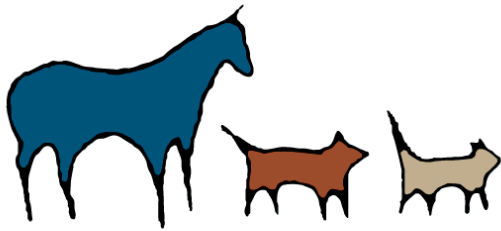
YLEISÖN SUOSIKKI: Helmi (30 ääntä)



Kuvaaja Henna Puntti

Mikäli vastaanottajaa ei
tavoiteta, pyydetään lehti
palauttamaan osoitteeseen:
Puistolantie 9, 45610 Koria

K O U V O L A N S E U D U N



E L Ä I N S U O J E L U Y H D I S T Y S R Y

Liity jäseneksi!

Voit liittyä yhdistyksemme kannatusjäseneksi:

- jäsenmaksu 20 € /vuosi (aikuihin)
- jäsenmaksu 6 € /vuosi (alle 16-vuotiaat)
- ainaisjäsenmaksu 150 €

Maksut suoritetaan KSEY:n tilille Kouvolan Seudun Osuuspankki FI74 5750 0120 1005 25. Merkitse nimesi ja osoitteesi viestikenttään, jotta tiedot välittyvät jäsenrekisteriin.

Jäsenet saavat postia yhdistykseltä yleensä kaksi kertaa vuodessa: toukokuussa jäsenlehden ja joulukuussa jäsenkirjeen. Jäsenet voivat vaikuttaa yhdistyksen päätöksiin vuosikokouksissa. Sääntömääräinen vuosikokous pidetään maaliskuussa. Siellä valitaan myös yhdistykselle puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet.

Jos et halua olla pelkkä kannatusjäsen, tule mukaan toimintaamme!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI74 5750 0120 1005 25	BIC OKOYFIHH	
Saaja Mottagare	Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry	Uuden jäsenen nimi ja osoitetiedot, sekä teksti UUSI JÄSEN.	
TILISIRTO. GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr	
		Eräpäivä Förfallodag	Euro €
Tilitä nro Från konto nr			

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.